

Anna
Kosmacz-
-Chodorowska

Elektroniczna wymiana danych dla przemysłu spożywczego

Na zastąpienie dokumentów papierowych ich elektronicznymi odpowiednikami decyduje się coraz więcej firm z różnych branż, w tym producenci artykułów spożywczych jako czołowi dostawcy do sieci handlowych. Firmy te dążąc do optymalizacji swojej działalności oraz korzystając z postępu w informatyzacji, powszechnie już dziś stosują rozwiązanie zwane elektroniczną wymianą danych - EDI. EDI to skrót od Electronic Data Interchange, co w bezpośrednim tłumaczeniu jest pojęciem bardzo szerokim i dlatego wymaga zdefiniowania, czym tak naprawdę jest elektroniczna wymiana danych w rozumieniu EDI.

Unia Europejska definiuje EDI jako elektroniczną transmisję (z komputera do komputera) danych o charakterze komercyjnym i administracyjnym, z wykorzystaniem ustalonego standardu, który określa strukturę komunikatu EDI¹. Inna, często używana definicja to wymiana standardowo sformatowanych danych między systemami informatycznymi partnerów handlowych przy minimalnej interwencji człowieka. Istotne jest zatem, aby wymieniane dokumenty były zgodne z ustalonym standardem i miały zdefiniowaną strukturę oraz zawartość transmitowanych danych.

Wymiana dokumentów elektronicznych na świecie stosowana jest powszechnie, głównie w USA i krajach Europy Zachodniej. W Polsce wdrożenie EDI pomiędzy pierwszymi podmiotami nastąpiło znacznie później, ale korzyści wynikające z EDI sprawiły, że liczba firm, które ją wykorzystują, plasuje Polskę w europejskiej czołówce.

DLACZEGO EDI?

Głównym powodem wypracowania standardów EDI i ich stosowania od początku jest i pozostaje do dziś coraz większa liczba papierowych dokumentów, wysokie koszty ich przesyłania oraz fakt, że błędy pojawiające się w dokumentach handlowych przekładają się na opóźnienia w transakcjach biznesowych i wzrost kosztów funkcjonowania przedsiębiorstw. Jednocześnie postępująca komputeryzacja i jej upowszechnianie powodują, że dokumenty takie mogą być tworzone i przesyłane elektronicznie.

Stale rosnące wymagania dzisiejszego rynku - szybkie dostawy produktów dokładnie dostosowane do wymagań klienta powodują, że tylko ci przedsiębiorcy i ich biznesowi partnerzy, którzy potrafią się ze sobą dobrze i sprawnie komunikować, są w stanie zaspokoić wymagania rynku. Korzystanie zatem z EDI, gdzie komunikacja ta przebiega automatycznie, umożliwia szybkie reagowanie na popyt rynkowy oraz wpływa na zmniejszenie zapasów i skrócenie czasu realizacji zamówienia.

STRESZCZENIE:

Jednym z narzędzi e-gospodarki jest elektroniczna wymiana danych. W przemyśle spożywczym coraz częściej dokumenty papierowe zastępowane są komunikatami elektronicznymi. Wdrożenie i wymiana standardowych dokumentów elektronicznych typu zamówienie, faktura itp. wiąże się

z ponoszeniem określonych kosztów, ale jednocześnie przynoszą firmie znaczące korzyści. Jakie komunikaty oraz według jakich standardów są najbardziej efektywne w wymianie z dostawcami i odbiorcami oraz jakiego rodzaju koszty oraz jakie korzyści przynosi ona firmie – to temat niniejszego artykułu.

SUMMARY:

Electronic Data Interchange is one of the instruments of e-economy. This fact means that the representatives of food industry are increasingly replacing the paper documents by electronic messages. Implementation and exchange of electronic documents such as: order, invoice, etc. involves costs but also, brings the numerous benefits. The subject of this article is to provide

information regarding what type of standard messages is most effective in the logistics processes between suppliers and receivers as well as the presentation of the related costs and benefits.

TITLE:

Electronic Data Interchange for Food Industry

STANDARDY EDI

Początkowo techniki EDI rozwijały się w sektorze transportu, farmaceutycznym, samochodowym czy finansowym, a nawet indywidualne przedsiębiorstwa wypracowywały własne rozwiązania. Jednak rozwój wielu standardów okazał się błędem i dlatego w ramach Grupy Roboczej nr 4 EKG ONZ podjęto prace nad wspólnym standardem dokumentów na potrzeby teletransmisji między systemami komputerowymi.

Obecnie na świecie najbardziej popularne są dwa standardy - amerykański ANSI ASC X12 (X12) oraz międzynarodowy UN/EDIFACT, stosowany w Europie.

W niektórych branżach funkcjonują jeszcze standardy branżowe (np. standard ODETTE w przemyśle motoryzacyjnym, SWIFT w bankowości), ale w handlu i transporcie, a tym samym wśród producentów artykułów konsumpcyjnych, czyli w całym przemyśle spożywczym – już tylko standard EDIFACT/EANCOM. Na **rysunku 1** przedstawiono schemat standardowej elektronicznej wymiany danych.

KOMUNIKATY EDI

Standardy EDI stanowią zbiór ścisłych reguł semantycznych oraz katalogów danych i kodów służących do budowy komunikatów EDI, które są odpowiednikiem dokumentów papierowych. Każdy standardowy dokument EDI jest odpowiednikiem dokumentu papierowego, np. zamówienia, awizo wysyłki, faktury. Komunikaty EDI, zbudowane wg standardowych reguł, są tworzone w formacie czytelnym dla komputera oraz umożliwiającym ich automatyczne

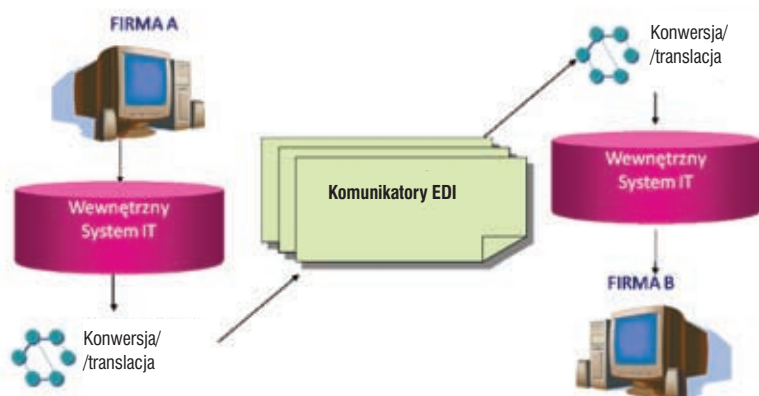
SŁOWA KLUCZOWE:

elektroniczna wymiana danych, EDI, standardy EDI, komunikaty EDI, koszty i korzyści wdrożenia EDI, przemysł spożywczy

KEY WORDS:

Electronic Data Interchange, EDI, EDI standards, EDI messages, costs and benefits of implementation of EDI standards, food industry

¹ 94/820/WE: Zalecenie Komisji z 19 października 1994 r. odnoszące się do aspektów prawnych elektronicznej wymiany danych.

Źródło: Materiały GS1 Polska.

Rys. 1. Schemat elektronicznej wymiany danych - EDI

Fig. 1. Schema of Electronic Data Interchange - EDI

i jednoznaczne przetworzenie na określonym zbiorze słów, zwanych ogólnie elementami danych. Wśród komunikatów standardowych można wyróżnić cztery podstawowe ich grupy - komunikaty transakcyjne, informacyjne, transportowe oraz finansowe.

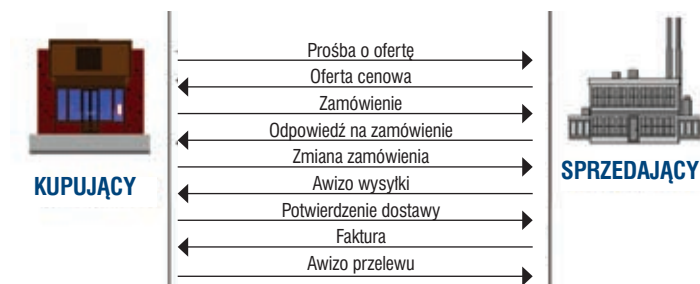
Komunikaty transakcyjne są najczęściej stosowane, gdyż umożliwiają wymianę danych niezbędnych do zrealizowania kupna-sprzedaży produktów pomiędzy kupującym a sprzedającym. W skład tej grupy wchodzi takie komunikaty, jak zamówienie, faktura czy katalog cen. Drugą grupą są komunikaty informacyjne, które służą do przekazania stałych danych o towarach i partnerach handlowych. Trzecią grupę komunikatów tworzą komunikaty transportowe, takie jak zlecenie transportowe czy awizo wysyłki/dostawy, dzięki którym można lepiej zorganizować proces dostawy towaru. Ostatnią grupą są komunikaty finansowe, które są wykorzystywane do realizowania płatności i informowania o ruchach pieniężnych. Do tej grupy zalicza się takie komunikaty, jak przelew czy informacja o ruchu na koncie. Tak szeroki zakres standardowych dokumentów, które można wymieniać za pomocą EDI, umożliwia wymianę dokumentów z każdym partnerem biznesowym, jeżeli tylko pozwala na to jego stopień zaawansowania technologicznego. Na **rysunku 2** przedstawiono przykładowy przepływ komunikatów EDI między kupującym a sprzedającym.

STANDARD EDI dla przemysłu spożywczego

UN/EDIFACT (United Nations Rules for Electronic Data Interchange for Administration, Commerce and Transport) to określone przez ONZ zasady dotyczące elektronicznej wy-

Rys. 2. Przepływ komunikatów EDI w transakcjach handlowych - przykład

Fig. 2. An example of the flow of EDI messages in commercial transactions

Źródło: Materiały GS1 Polska.

miany danych na cele administracyjne, komercyjne i transportowe. Zasady te obejmują zestaw ustalonych międzynarodowo standardów, katalogów i wytycznych do elektronicznej wymiany danych strukturalnych, zwłaszcza wymiany związanej z handlem towarami i usługami, pomiędzy niezależnymi komputerowymi systemami informatycznymi. Tym samym standard UN/EDIFACT opracowany pod auspicjami ONZ uwzględnia dokumenty z takich dziedzin, jak handel i przemysł, administracja, transport, finanse, ubezpieczenia, cło, turystyka i inne. Obecnie standard UN/EDIFACT obejmuje ponad 200 komunikatów. W ich strukturach i dokumentacji zawarta jest wiedza o procesach i procedurach handlowych czy administracyjnych. Komunikaty UN/EDIFACT zostały utworzone na drodze konsensusu między użytkownikami reprezentującymi różne branże.

Dokumenty elektroniczne UN/EDIFACT są zbudowane z segmentów danych i pojedynczych rodzajów danych, zwanych elementami danych. Segment danych jest grupą powiązanych ze sobą elementów danych (dwóch lub więcej), np. opisujących ilość zamawianego towaru z uwzględnieniem jednostki miary. Każdy komunikat (dokument) składa się z określonej sekwencji segmentów. Element danych natomiast to jeden ich rodzaj w określonym segmencie, np. kod produktu, data, rodzaj waluty itp.

Komunikaty UN/EDIFACT tworzone w międzynarodowych grupach roboczych, są bardzo złożone i obszerne, gdyż uwzględniają potrzeby wszystkich grup uczestniczących w ich tworzeniu. W celu ułatwienia procesu wdrożeniowego różne branże i organizacje opracowują tzw. podstandardy pełniące funkcję przewodników wdrożeniowych. Jednym z najpowszechniej stosowanych tzw. podstandardów, spełniających również funkcję przewodnika wdrażania, jest EANCOM® opracowany przez Stowarzyszenie GS1.

EANCOM® zawiera kompletny zbiór komunikatów do stosowania w wielu dziedzinach krajowej i międzynarodowej wymiany handlowej, w transporcie oraz w komunikacji z bankami, który może być używany przez przedsiębiorstwa stosujące standardy GS1. Ponieważ producenci artykułów spożywczych stają się uczestnikami systemu GS1 znakując swoje produkty kodami kreskowymi GS1, dlatego każdy z nich może stosować EDI w tym globalnym standardzie.

Użyteczność komunikatów EANCOM® określa ich funkcjonalność wymaganą przy realizacji transakcji handlowej, w tym przede wszystkim:

- dokumentowanie przebiegu transakcji na podstawie wybranych komunikatów transakcyjnych i informacyjnych UN/EDIFACT,
- zlecenie i realizacja usługi transportowej oraz jej śledzenie na podstawie wybranych komunikatów transportowych UN/EDIFACT,
- rozliczenie transakcji ze współpracującymi bankami na podstawie wybranych komunikatów finansowych UN/EDIFACT.

EANCOM®, opierając się na standardowych komunikatach UN/EDIFACT, proponuje sposób wypełnienia ich określoną treścią, a jednocześnie eliminuje te informacje, które dla zastosowań w transakcjach handlowych są niepotrzebne. EANCOM® nie ogranicza się wyłącznie do ustalenia struktury komunikatów wykorzystywanych w handlu, ale podaje szczegółowo, jakie elementy danych i kody zastosować z bogatej biblioteki zalecanej przez UN/EDIFACT. Główne cechy charakterystyczne EANCOM® to:

- wykorzystanie standardowych numerów GTIN do identyfikacji towarów i usług,
- wykorzystanie standardowych numerów GLN do identyfikacji firm,

- stabilność podstandardu UN/EDIFACT,
- dostosowanie do potrzeb użytkowników (tylko wybrane komunikaty i tylko niezbędne dane),
- zbiór kompletnych komunikatów (ustalone kody i kwalifikatory danych z bibliotek UN/EDIFACT oraz przykłady zastosowania komunikatów).

EANCOM® jest wykorzystywany przede wszystkim przy realizacji transakcji typowo handlowych związanych z zakupem i dostawą towaru. Jest to praktyczny, wielobranżowy standard, który może być stosowany zarówno w przypadku transakcji krajowych, jak i międzynarodowych.

Ostatnio dość intensywnie rozwija się dodatkowo standard dokumentów elektronicznych tworzonych z wykorzystaniem języka XML (Extensible Markup Language). XML to elastyczny i uniwersalny język przeznaczony do reprezentowania różnych danych w określony sposób. Jest on niezależny od platformy informatycznej, umożliwia wymianę dokumentów pomiędzy różnymi systemami IT i dzięki temu jest popularnym językiem w czasach internetu. Standardy XML EDI są publikowane w postaci schematów definiujących strukturę i zawartość komunikatów. Właściwe komunikaty są przesyłane w formacie dokumentów XML zawierających dane biznesowe. Ich struktura i zawartość musi odpowiadać definicjom zawartym w schematach. Umożliwia to walidację komunikatów przed ich wysłaniem oraz po odebraniu, przed zapisaniem do własnych aplikacji biznesowych – bardzo pożyteczną w obszarze współpracy między firmami tzw. B2B (business-to-business).

Tabela. Wykaz korzyści uzyskanych dzięki wdrożeniu komunikatów EDI w branży FMCG we Francji

Table. The list of benefits obtained by FMCG industry company on the French market after implementation of EDI messages

Komunikaty elektroniczne	Liczba komunikatów	Oszczędności [%]	Oszczędności [euro]
Zamówienia	24 352 003	87	449 816 684
Noty wysyłkowe	10 318 303	37	191 301 348
Faktury elektroniczne	9 860 295	35	139 030 159
Karty produktów	320 000	10	13 440 000
Oszczędności dla użytkowników	-	-	793 588 191

Elastyczność języka XML jest jednocześnie jego podstawową wadą w rozwiązaniach EDI, jaką jest brak jednoznaczności. XML pozwala bowiem na dowolne formatowanie i opisywanie struktur danych, a w związku z tym przedsiębiorstwa, które tworzą dokumenty elektroniczne na podstawie tego języka, mogą tworzyć całkowicie odmienne dokumenty, mimo że biznesowo będą pełniły te same funkcje. Prowadzi to do powstawania różnych standardów dokumentów elektronicznych opierających się na języku XML, np. GS1, UBL, xCBL. Standard **GS1 XML** jest budowany na bazie wytycznych organizacji UN/CEFACT (poprzednia nazwa organizacji UN/EDIFACT) oraz zdefiniowanych przez tę organizację głównych składników danych (tzw. UN/CEFACT Core Components Technical Specification – CCTS). Standardy GS1 XML zawierają te same elementy systemu GS1 co EANCOM® i nie stanowią konkurencji dla klasycznego standardu EDI. Są propozycją dla odmiennej grupy odbiorców, która z różnych względów nie zdecydowała się dotychczas na wdrożenie klasycznego rozwiązania EDI. Razem z EANCOM® tworzą zbiór kompatybilnych standardów eCOM do wyboru przez firmę w zależności od preferowanego rozwiązania technicznego. Obydwa te standardy są rekomendowane do stosowania w przemyśle spożywczym.

EANCOM® jest wykorzystywany przede wszystkim przy realizacji transakcji typowo handlowych związanych z zakupem i dostawą towaru.

Wdrożenie EDI generuje koszty u obu partnerów i każdy powinien je ponieść po swojej stronie.

KOSZTY WDROŻENIA EDI

Zarząd każdej firmy przed podjęciem decyzji o wdrożeniu EDI powinien być świadomy zarówno kosztów, jak i korzyści wynikających z tego wdrożenia. Oceniając inwestycje poniesione na EDI, należy porównać zmiany i korzyści, jakie wynikają z tego dla całej firmy, z kosztami poniesionymi na reorganizację tych działów, które będą bezpośrednio zaangażowane w EDI. Na przykład elektroniczne fakturowanie oraz elektroniczne przekazy pieniężne mogą przynieść największe korzyści w dziale księgowości, które także będą zauważalne w dziale sprzedaży, produkcji i innych.

Wdrożenie EDI pociąga za sobą koszty, na które składa się konieczność zrealizowania określonych, następujących działań:

- określenie strategii przedsiębiorstwa, czyli koszt czasu spędzonego na planowaniu działań w zakresie EDI,
- rozwój przedsiębiorstwa, czyli koszt przemodelowania procesów i procedur biznesowych,
- rozwój środowiska informatycznego, czyli koszt zakupu oprogramowania EDI i jego integracji z obecnym systemem informatycznym firmy,
- edukacja pracowników, czyli koszt szkolenia pracowników oraz partnerów handlowych,
- wdrażanie, czyli koszt testowania systemu wykorzystującego EDI do przesyłania dokumentów handlowych,
- wymiana, czyli koszty związane z wysyłaniem i otrzymaniem danych, koszty dzierżawienia łącza i korzystania z sieci teleinformatycznej.

Należy jednak zaznaczyć, że wdrożenie EDI generuje koszty u obu partnerów i każdy powinien je ponieść po swojej stronie.

KORZYŚCI WDROŻENIA EDI

Ważne jest natomiast, co uzyskuje się dzięki stosowaniu EDI, a lista tych korzyści jest długa.

Oszczędność czasu i pieniędzy. Dzięki wyeliminowaniu wielokrotnego wprowadzania dokumentów do obiegu, EDI jest technologią, która w naturalny sposób oszczędza czas i pieniądze. Dokumenty są bowiem wprowadzane do systemów informatycznych tylko raz przez jednego partnera handlowego, a procesy translacji, konwersji i transportu danych są wykonywane automatycznie przez komputer i odpowiednie oprogramowanie.

Redukcja błędów i zwiększenie dokładności. Elektroniczny transfer danych eliminuje konieczność kopiowania danych z jednego papierowego dokumentu na inny lub ręczne wprowadzanie danych do aplikacji biznesowej. Ponadto dane elektroniczne są zazwyczaj wyprowadzane z bazy danych, gdzie zostały już zatwierdzone, po sprawdzeniu ich poprawności. Dzięki wyeliminowaniu wielokrotnego wprowadzania tych samych danych do systemów informatycznych, a także dzięki możliwości implementacji dodatkowych procedur automatycznej weryfikacji danych jeszcze przed ich wprowadzeniem do systemu, zdecydowanie zwiększa się dokładność tych danych.

Optymalizacja zapasów. Dzięki otrzymywaniu odpowiednio wcześniej dokładnych informacji o potrzebach klientów i terminach dostaw, istnieje możliwość optymalizacji wymaganej wielkości zapasów u partnerów handlowych, np. przez wdrożenie rozwiązania VMI (Vendor Managed Inventory), czy CPFR (Continuous Planning Forecasting and Replenishment).

Usprawnienie obiegu płatności. W wyniku skrócenia czasu realizacji cyklu obsługi zamówienia i weryfikacji

faktur, zostaje przyspieszony obieg pieniędzy oraz uwalnia się kapitał obrotowy.

Usprawnianie oraz optymalizacja działań w łańcuchu dostaw. Jedną z najważniejszych korzyści EDI jest zmiana sposobu prowadzenia biznesu. Związane z tym korzyści strategiczne polegają na umocnieniu relacji rynkowych, lepszej obsłudze klienta oraz wzmocnieniu związków z partnerami handlowymi, a także powodują polepszenie pozycji rynkowej, wzrost konkurencyjności firmy, zwiększenie produktywności pracowników i inne.

KORZYŚCI Z EDI w sektorze spożywczym

W Wielkiej Brytanii przeprowadzono badania w 15 firmach – sieciach handlowych i u ich dostawców w sektorze artykułów spożywczych. Wyniki tych badań wykazały, że wdrożenie EDI w branży spożywczej jest bardzo efektywne. Osobno określono, jakie korzyści wynikające z obniżenia kosztów dało wdrożenie podstawowych dokumentów

elektronicznych. Badanie wykazało, że największe korzyści osiągnięto dzięki standardowym zamówieniom (ORDERS) – obniżenie kosztów o 87%, niewiele mniej dzięki standardowym fakturom (INVOIC) – o 84% i o 34% dzięki standardowym awizom wysyłki (DESADV/Despatch advices).

We Francji przeprowadzono podobne badania w branży FMCG, w której to branży, jak wiadomo, znaczącą część produktów stanowią właśnie artykuły spożywcze. Badania wykazały, że wdrożenie EDI w tej tylko branży przynosi roczne oszczędności w wysokości 794 mln euro. W tabeli podano rodzaj i liczbę komunikatów oraz oszczędności, jakie przyniosło ich wdrożenie.

Jak wygląda wdrażanie EDI w Polsce oraz jakie dobre praktyki w tym zakresie wypracowano dla krajowych przedsiębiorstw – o tym w kolejnym artykule. ■

A. Kosmacz-Chodorowska - Instytut Logistyki i Magazynowania - GS1 Polska

Zarząd każdej firmy przed pojęciem decyzji o wdrożeniu EDI powinien być świadomy zarówno kosztów, jak i korzyści wynikających z tego wdrożenia.

Warto kupować produkty ze znakiem jakości

Wzrost gospodarczy i postępująca globalizacja powodują, że światowy handel żywnością z roku na rok zwiększa swoje obroty. Dziś bez problemu można w każdym sklepie kupić żywność z najdalszych zakątków świata, wytwarzaną w różnych, często odmiennych reżimach produkcyjnych. Niestety coraz częściej też zdarzają się przypadki epidemii czy chorób zwierząt, a także fałszowanie żywności przez nieuczciwych producentów. By bronić się przed taką żywnością, konsumenci coraz częściej zwracają uwagę nie tylko na cenę produktu, ale też na jego jakość, wymuszając tym samym na producentach dbałość o wyższe standardy. Powstają więc systemy gwarantujące wysoką jakość produktów spożywczych i coraz więcej państw Wspólnoty Europejskiej wdraża swoje narodowe systemy jakości niezależne od funkcjonujących obecnie na terenie Wspólnoty.

NIEMCY – Nasi zachodni sąsiedzi od 2001 r. mają swój system QS Qualität und Sicherheit, który początkowo obejmował jedynie mięso i przetwory mięsne, a od 2004 r. obejmuje także warzywa i owoce oraz ziemniaki. Uczestnikami tego systemu w branży mięsnej jest aż 100 tys. podmiotów, w tym 7,2 tys. zagranicznych oraz 16,8 tys. podmiotów w branży roślinnej, w tym 771 podmiotów zagranicznych. Wśród zagranicznych uczestników niemieckiego systemu QS są podmioty holenderskie, austriackie, włoskie i polskie. System ten obejmuje zasięgiem swojego działania wszystkie ogniwa łańcucha produkcyjnego w danych branżach.

AUSTRIA – Austriacy mają system AMA – Gütesiegel, a znak identyfikujący system przyznawany jest jedynie produktom, które spełniają określone kryteria jakości dotyczące metod produkcji, właściwości produktu oraz wymagania dotyczące pochodzenia geograficznego produktu. Charakterystyczny dla tego systemu jest fakt, że znak systemu może być przyznany na produkt wnioskodawcy z każdego państwa lub regionu UE. Potwierdzeniem ważności tego systemu jest to, że Program Jakości Mięsa AMA ma 40% udział w rynku i zrzesza 11 tys. rolników, 50 rzeźni i 20 producentów.

FRANCJA – Także Francuzi mają swój program wysokiej jakości towarów rolno-spożywczych pod marką Label Rouge. Godło systemu nadawane jest tylko produktom francuskim, a jedynym wyjątkiem jest łosoś szkocki, który otrzymał akredytację systemu w 1992 r. Francuski program jakości ma zdecydowanie najdłuższą tradycję w Europie, powstał w 1960 r. i niezmiennie stanowi dowód, że produkt rolny lub artykuł żywnościowy ma zespół określonych cech, które składają się na najwyższą jakość dla danego typu produktu. System Label Rouge zakłada, że sygnowany produkt powinien w sposób widoczny wyróżniać się spośród innych wyrobów, a różnica w jakości powinna być bezpośrednio widoczna dla odbiorcy zarówno w smaku, jak i wyglądzie. Godło tego systemu posiada we Francji ponad 400 produktów, m.in. pieczywo, jaja, drób.

POLSKA – Również Polska nie pozostaje w tyle za innymi krajami Wspólnoty. Jednym z systemów jakości żywności jest multiproduktowy System Gwarantowanej Jakości Żywności QAFP, administrowany przez Unię Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego. Został on stworzony przez naukowców ze Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego

w Warszawie, Instytutu Zootechniki w Krakowie, Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. System QAFP zyskał uznanie najlepszych ekspertów i naukowców oraz wsparcie organizacji konsumenckich. Oficjalnie zaistniał na rynku polskim 11 grudnia 2009 r. Decyzją Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi System Gwarantowanej Jakości Żywności QAFP wraz z zeszycem branżowym „Kulinarne mięso wieprzowe” został uznany za krajowy system jakości żywności.

Ogólne założenia systemu przewidują, że obejmuje on swoim zasięgiem wszystkie ogniwa łańcucha produkcyjnego w wybranych branżach, buduje wiarygodność uczestników łańcucha żywnościowego w oczach konsumenta. Jest to system otwarty – każdy, kto spełni normy określone w zeszytach branżowych może do niego przystąpić. Ponadto produkty opatrzone znakiem QAFP są identyfikowalne na wszystkich etapach produkcji, a hodowcy objęci Systemem QAFP dbają o dobrostan zwierząt i ochronę środowiska. Istotne jest też to, że wymagania systemowe są zawsze weryfikowane przez niezależną jednostkę certyfikującą.

Obecnie system QAFP koncentruje się na kulinarnym mięsie wieprzowym, drobiowym i wędlinach. W zamierzeniach będzie to system multiproduktowy i administrator przewiduje rozszerzenie programu o inne sektory branży spożywczej. (Informacja prasowa UPEMI 18.11.2013)

Budowanie narodowych systemów jakości to oprócz oczywistych korzyści dla konsumentów także świadoma ochrona własnego rynku i działających na nim producentów.